

Η θεραπεία βασίζεται σε ψυχοφάρμακα.

Η έκβαση είναι κακή. Ο θάνατος επέρχεται συνήθως 10 - 12 χρόνια μετά την πρώτη εκδήλωση.

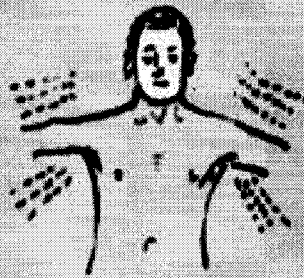
7.4.3. Νόσος του Wilson

Η νόσος του Wilson λέγεται και ηπατοφακοειδής εκφύλιση. Είναι σπάνια κληρονομική ασθένεια που οφείλεται σε διαταραχή στο μεταβολισμό του χαλκού. Έτσι ο χαλκός συσσωρεύεται σε διάφορα όργανα (κυρίως στο ήπαρ και στον εγκέφαλο) προκαλώντας δυσλειτουργίες.

Κλινικές εκδηλώσεις. Υπάρχουν δύο μορφές της νόσου, η οξεία και η χρόνια.

- Η οξεία μορφή εκδηλώνεται στην παιδική ηλικία, με εξωπυραμιδικές διαταραχές (βραδυκίνηση, ακούσιες κινήσεις), διαταραχές συμπεριφοράς και διαταραχή της λειτουργίας του ήπατος (συκωτιού). Χωρίς θεραπεία επέρχεται ο θάνατος δύο περίπου χρόνια μετά την πρώτη εκδήλωση.

- Η χρόνια μορφή εκδηλώνεται στη νεανική ηλικία με τρόπο στους ώμους (σαν "φτερούγισμα"), δυσαρθρία (διαταραχή στην άρθρωση της ομιλίας), χορεία και ελαφριά διαταραχή της λειτουργίας του ήπατος. Χωρίς θεραπεία οδηγεί στο θάνατο μέσα σε 10 χρόνια.

Εικ. 7.9 Τρόμος ώμων σαν "φτερούγισμα" στη χρόνια μορφή της νόσου του Wilson

Και στις δύο μορφές υπάρχει ένας χαρακτηριστικός λαμπερός κίτρινοπράσινος δακτύλιος γύρω από την κόρη του ματιού, εύρημα διαγνωστικό α τη νόσο.

Η διάγνωση γίνεται κλινικά και παρακλινικά (με ειδικές εξετάσεις ματος) και έχει μεγάλη σημασία, γιατί η νόσος θεραπεύεται. Οι φορείς της νόσου μπορούν να εντοπιστούν πριν ασθενήσουν.

Η θεραπεία βασίζεται σε δίαιτα φτωχή σε χαλκό και στη χορήγηση δικών φαρμάκων. Η θεραπεία συνεχίζεται εφ' όρου ζωής και η πρόγνωση ναι καλή.